

'...ingyen láttam Amerikát'

Bollmann Gábriellel, a Bölcsészettudományi Kar 4.éves angol-német szakos hallgatójával beszélgettem, aki 1 év németországi önkéntes munka után, 3 hónapig az Egyesült Államokban is kipróbálta magát. Lássuk milyen tapasztalatokkal tért haza.

BeTűK: Hogyan jött az ötlet hogy belevágj egy ilyen kalandba?

Elég sok európai országban megfordultam már és ezen utazgatások és munkák során megtapasztaltam, hogy a legjobb nyelvtanulás az, amikor az ember az adott ország nyelvét az adott országban sajátítja el. Amerika sávoként kicsit kötelességemnek is érzetem, hogy mindazt lássam is, amit az egyetem padsoraiban ülve előadásokon hallgatok. Ez a közel 3 hónapos tapasztalat többet jelentett sok poros könyv bujásánál, és szerettem volna mindent testközelből megtapasztalni.

BeTűK: Milyen félelmeid voltak a kiutazás előtt?

Nem most először utaztam repülővel, de azért ennek ellenére féltem egy kicsit a repüléstől. Illetve attól, hogy milyen emberekkel fogok együtt dolgozni, milyen lesz a főnököm, meg fogom-e állni a helyem odakint. Sajnos ez az, amit előre senki nem tud megmondani. Ugyanis nem én választottam ki magamnak a táborom, mivel én nem mentem el arra a tábori állásbörzére, amit a szponzor cégem (CCUSA) szervezett a jelentkezőknek. Inkább a véletlenre bíztam magam. Szerintem pont ez volt a kaland az egészben.

BeTűK: Milyen lett végül a táborod, milyen volt a kint eltöltött idő?

Vermont állam, Fairlee városának közelében egy 200 fős táborban kaptam végül állást. (Camp Billings, www.campbillings.org). Amit tudni érdemes a táborról: Amerika 2. legidősebb tábora, maga az állam az egyik legkisebb, a kanadai határ közelsége miatt inkább Kanadára hasonlít. 9 hétig dolgoztam itt, átlagban 8 órát, minden 4. nap szabadnap volt, ekkor mindig ki tudtam kapcsolódni. Szabadidőmben élvezhettem a tábor adta lehetőségeket, szörföztem (wind-surf), íjászkodtam, kajakoztam.

BeTűK: Mennyire volt kötött a tábori munka, volt-e lehetőség utazgatásra?

A munka kötött és kicsit monoton volt. Igaz a konyhában 3 fő munkaterület volt és mi ezeket váltogattuk egymás között, hogy ne legyen annyira mégsem monoton. Bostonba még tábor alatt eljutottam. És az egyik amerikai barátomnál még szállást is kaptam. Itt már megtapasztalhattam a tipikus amerikai életet. Az erdőt és a természetet felváltotta a felhőkarcolók világa. Ez nagyon nagy élmény volt.

Egy teljes nap alatt bejártam a főbb látnivalókat, pl. a bostoni teadélután egykori helyszíne, illetve egy csatahely emlékműve (Bunker Hill-i csata), amelynek a tetejéről közel madártávlatból nézhettem meg a várost. De az igazi utazgatás csak a tábori munkát követően kezdődött.

BeTűK: Legjobb pillanat a nyáron?

Az egyik legjobb pillanat az volt, amikor egyik délután New Yorkban az Empire State tetejéről láttam az egész várost. Ez akkora élményt jelentett, hogy éjszaka is volt alkalmam ezt megtenni a Rockefeller Centre tetejéről. Ez teljesen más oldalról mutatta be a 'Big Apple' arcát. Ez egy életre szóló élmény volt.

BeTűK: Így utólag, ha visszapörgethetnéd az időt, újra belevágnál-e?

Igen, természetesen. Számomra életre szóló élményt jelentett, és magamban ezt a bizonyos idő kerekét vissza is szoktam pörgetni. Szeretem újra és újra átélni a nyár emlékezetes pillanatait. Tudom, hogy Amerika csak egy nagyon kis részletét ismertem meg, és tudom hogy számomra még sok új hely maradt, és szívesen vissza is mennék, de csak a 2010-es nyáron, mivel most egy kicsit a tanulmányaimra szeretnék koncentrálni.

BeTűK: Mit tanácsolsz azoknak, akik már évek óta hezitálnak?

Ne hezitáljanak, csak nyerni lehet, nincs mit veszíteni. Kis befektetett pénz, kicsi utánajárás, ingyen repülőjegy, szállás, ellátás, 3 hónapos ingyen nyelvtanfolyam, igaz ezért dolgozni is kellett, de ha így fogom fel, márpedig én így fogom fel, akkor ingyen láttam Amerikát.

A cikket készítette: Marozsán Gergely